

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

O bună străduință.

Este o credință pe care nu o mai poate combate nimenea, că băncile sunt niște așezăminte, cari aduc folos mare poporului în mijlocul căruia se află, întrucât oamenii nu abuzează de ele, adecă întrucât oamenii luând împrumuturi dela ele, le folosesc cuminte, ca să-și sporească prin ele averea, nu să și-o îngreuneze și primejduească fără cale. Fac și rău băncile, anume oamenilor cu minte ușoară, care și când n'au lipsă, tug și iau bani împrumut și-i cheltuiesc pe nimicuri, și-apoi nu-i mai ved plătiți.

În mare însă socotit lucrul, băncile sunt de netăgăduit folos: au stîrpit aproape de peste tot locul cămătăria cea care jăfua poporul fără milă, și au învățat pe oameni a-și cruța mai bine bănișorii agonisiți, decum odinioară îi cruțau. Ce făceau în vremile vechi cu banii? Așezau galbenii și talerii și »husoșii« »în dungă« pe fundul lăzilor, și suta de galbeni sau de taleri așa așezată, și peste 10 și peste 20 și peste 50 de ani, tot numai o sută era, de crescut nu era vorbă. Azi suta o pui

spre cruțare la bancă și peste 12—14 ani ai două din una, ear' la 24—25 ani ai patru sute din una. Deci bogăția privată crește frumos.

Și mai e un folos: auzind Stan și Bran, oameni cruțatori, că bogătanul cutare care altă-dată ținea banii »în dungă« în ladă, acum îi pune la bancă, unde cresc an de an, să îndeamnă și ei a merge cu prisosul lor și a-l depune la bancă, și pun azi, și pun mâne, și le place cum cresc banii, și cruță mai de parte, și dela ei iau alții pildă, — și așa băncile sunt indirect așezăminte, care învață și îndeamnă pe oameni la cruțare, la această virtute de mare preț.

Și mai e un folos: În vremile când bănci nu erau și banii erau pe la oameni prin lăzi, zi de zi se auzea că mai ici mai colo au omorît pe cutare om și i-au furat banii, și bandele de hoți erau mai dese ca haitele de lupi, și codrii erau locuri de perzare pentru călători, și Rozsa Șandor și Dăian erau mai vestiți în țară ca înșiși craii țerilor. Băncile au stîns și aceste nenorociri, căci știind oamenii răi că nime nu-și mai ține banii acasă, ci îi are puși la bancă, ear' acolo nu poți să străbați fiecum, s'au așezat, s'au stîns, s'au potopit de

tot mulții reușcători, cari bântuiau ținuturile toate.

Sunt bune băncile, dar' au aflat oamenii că ar putea fi și mai bune, dacă ele s'ar ocupa și mai mult așa zicând cu mărunțisuri de afaceri, cu care ele azi nu se ocupă. Băncile de pe la noi toate dau numai împrumuturi mai măricele, dela 50 de cor. în sus, cu mai mici, nu-și fac de lucru.

La poporul nostru însă, de mulțori i-ar trebui și împrumuturi mai mici, chiar de 10 coroane, de 20, de 30, etc. și acelea să le capete atunci îndată când le cere, mai ales în timpul lucrului de câmp. Și cu băncile astea mai mari asta nu prea merge, căci întâi și întâi ele nu votează împrumuturile chiar în toată ziua, ci odată ori de 2-ori pe săptămână, și-ți trece vremea până să capeți banii, a doua e rău că vrînd să capeți împrumut, în loc de 10—20 cor. ce ți-ar trebui, ești silit să ceri 40—50 și căpătîndu-le le strici pe toate, deși lipsă ai fi avut numai pe jumătate.

De aceea au venit unii oameni și au zis: ar fi bine să înființăm pentru poporul de jos și atari bănci, cari să dea oamenilor împrumuturi mici, așa de mici pe cât le trebuiesc, și îndată când

FOIȚĂ

Crăciunul în tabără.

(CÂMPIA ZMARDAN, 1877).

de

George Coșbuc.

Și-acei ce de-apururi au glume,
Azi tremură muți și 'nghețați,
În jalea cea fără de nume
Pustii ei se simt și-aruncați
Departa la margini de lume.

Ear' cortul îngropat e 'n zăpadă;
Nu-i ușă, nu-i cale, nu-i loc.
În haine ca 'n zi de paradă,
Țin pânea 'nghețată la toc,
Stînd unul într'altul grămadă.

E freamăt în zare; e tunul
Ori cântec de clopot din sat?
Crăciunul e astăzi, Crăciunul!
Flăcăii țin capul plecat,
Și plînge 'necat câte unul...

Ard vesele flacări pe vatră;
Și-ai casei la masă, gătiți.
Vin oaspeți, și cănele latră;
Le ies înainte grăbiți
Ai casei pe pragul de piatră.

Ear' pânea pe masă, vecină
Pe neted, întinsul ștergar,
Cu vinul din oala cea plină;
Și însuși bunicul, cel rar
La vorbe, azi ride și 'nchină.

Cu cărpa la spate legată
Nevasta se 'nvêrte avînd
Spre toți câte-o vorbă 'mbunată,
Și, locuri pe laviți făcînd,
E suflet și inimă toată.

Din leagăn îi bălbăie-odorul
Să luptă din mâni și e 'n zor
Să-și ducă la gură piciorul...
Afară e soare subț nor,
Dar' haină de aur e norul.

Și-i hohot și riset în stradă,
Și însuși bunicul acum
Se 'ndoaie spre geamuri să vadă
Amestecul vesel din drum
Și lupta cu plumbi de zăpadă:

O ceată mai mare de fete,
Au prins pe flăcăi mai puțini.
Și-aprinsă e lupta 'ntre cete,
Și toți de zăpadă sunt plini
Și 'n gură și 'n sinuri și 'n plete.

Și-aici în pierduta câmpie
Sunt nînse cărările-acum,
Și sbuciumă vîntu 'n mînie,
Ear' corbii 'n pribeagul lor drum
Dau roate prin zarea pustie...

le cer! De acest fel sunt băncuțele așa-zise »Raiffeisen«, de cari am înființat și noi unele aici, să fac multe prin comitatul Sibiului și prin Germania mai ales.

O pornire laudabilă vedem făcându-se zilele astea în Sibiiu, prin dl V. Tordășan, secretarul Reuniunii agricole române, care în Sibiul însuși se străduiește a aduce poporul econom la aceea, ca să înființeze o bancă de asta mică poporală, care să slujească poporului econom cum arătarăm mai sus. În Sibiiu mai sunt 4 bănci mari, care de care mai bogată, milionare toate, și ai crede că o atare băncuță să n'aibă ce mai căuta aci. Noi credem însă că are; și în tot locul pe lângă băncile mari ar avea loc, ba ar fi de dorit să se înființeze negreșit și atari băncuțe, cari lucrează cu împrumuturi măruntă. Asta pentru poporul mare, ar fi un lucru care ar însemna un pas înainte întru ajutorarea lui în cele economice.

Din punctul acesta de vedere, nu putem decât să salutăm cu căldură frumoasă străduința dela Sibiiu, dorind ca și pe la noi să se lucreze mult și serios în acest sens, la orașe ca și la sate!

Cultura îndoită a pământului.

Pământul este supus culturii îndoite, când în același an se iau de pe el două roade. O astfel de cultură la noi nu se prea face. Cositul de două sau de trei-ori a livezilor de

Isbutirea este răsplata stăruinței până în sfârșit.

Turnurile cele mai înalte în Petersburg, capitala împărăției rusești, sunt ale bisericii S. Petru și Paul. Virful turnului, care dela pământ se vede mititel de tot, și ca și când s'ar pierde în înaltul cerului, de fapt iese din un glob de o mărime însemnată, pe care stă un înger, ce ține o cruce mare în mână. Acest înger avea odinioară mare trebuință de-a fi reparat; din această cauză era mare neliniște, și stăpânirea a fost adusă în mare strimtoare. Intocmirea unei schele la o așa mare înălțime, ar fi costat mai mulți bani, decât sunt vrednici toți îngerii de felul acesta. Cu sfătuirii fel și fel, toate fără nici un folos, a trecut mult timp.

Intre mulțimea de gură-cască,

iarbă naturală nu se poate socoti ca cultură îndoită. Pășunatul de toamnă al miriștilor, ce primăvara se samănă cu cucuruz, de asemenea nu se poate socoti ca a doua roadă de pe același loc într'un an. Ear' trifoaie și lucernă, împreună cu spicoase, se samănă rar de tot la noi.

S'ar putea încâtva număra între modurile de cultură îndoită: obiceiul de-a pune printre cucuruz: fasole, crumpene și cânepă de sēmēntă, ori apoi napi și curechiu; căci cu chipul acesta locul se întrebuințează cât de bine. Totuși nici modul acesta nu poate fi pus cu drept cuvânt în rîndul culturii îndoite; deoarece-aceasta presupune sămănarea și recoltarea a două plante deosebite la termene deosebite în același an.

Astfel este, când s. p., în grăul sămănat de toamna, de cu primăvară sămănam trifoiu. După-ce am secerat holda trifoiul se desvoaltă în toată puterea și toamna avem o a doua roadă de mare preț, neasămănat mai prețioasă decât miriștea.

Cultură îndoită facem și când, s. p., miriștea de grâu, secără sau orz o arăm îndată după secere și sămănam cucuruz de nutreț, mohor, mazărice, meiu ș. a.

Aceste plante se desvoaltă destul de bine până toamna, mai cu samă umblând timp priincios. Dacă unele din ele, cosindu-se, se pot usca, le vom întrebuința ca nutreț pentru iarnă. Ele

cari în toate zilele își aținteau privirile și cugetele spre înger, era și un om cu numele Teluchkin. Acest bărbat era un dibaciu acoperitor de case, și în decursul timpului speculațiunile lui luară o întrupare practică, nu ca planurile pripite și netrebnice ale celorlalți oameni fără nici un căpētăiu. Turnul era coperit întreg-întreguț cu tînchea într'aurită, și de jos se vedea ca și când ar fi o singură lespede de aur. Însă Teluchkin știa, că tablele de tînchea sunt prinse cu cuie puternice ieșite înafară pe de laturile turnului.

După-ce el s'a gândit la toate acestea, și după-ce în urmă a luat o hotărîre, merse la stăpânire și s'a îmbiiat să repareze îngerul, fără de a se folosi de schelă și fără nici un ajutor, cu condiția însă ca, după sēvîrșirea lucrului, să fie răsplătit după cuviință. Condiția a fost primită.

s'ar putea păstra și murându-se, ori s'ar putea da vitelor în decursul toamnei în stare verde.

Nu e îndoială, prin cultura îndoită a pământului se sporește în mod însemnat venitul economului. Tocmai de aceea trebuie stăruit în această direcțiune; altfel deajaba ne plângem de vremi grele, de date și câte toate. Cu modul de cultură de până acum, nu mai merge. Și îndeosebi nu mai poate merge cu lăsatul ogorului, și cu luarea numai a unei roade, când, cum vedem, s'ar putea lua și două roade de pe același loc într'un an. Așa fac oamenii, cari stăruie înțelepțește cătră indetulare, și așa trebuie să facem și noi. Căci, îndeosebi, cine are pământ puțin și nici pe acela nu-l exploatează (nu-l lucră) în modul cel mai potrivit, cum s'o mai poată duce?

Dl Dr. George Maior, în opul său „...Agricultura rațională“, recomandă următoarele culturi îndoite:

- a) 1. Cucuruz (cu ce de obicei se mai samănă printre el).
2. Grâu și după el mazărice.
3. Orz și după el napi de miriște.
4. Secără și după ea mohor.
- b) 1. Plante de săpat.
2. Grâu apoi napi de miriște.
3. Secără apoi hrișcă.
4. Orz, apoi cucuruz verde ori mazărice.
- c) 1. Spicoase de toamnă, apoi în miriște hrișcă cu trifoiu încarnat.
2. Trifoiu încarnat o cositură, apoi

În ziua hotărîtă pentru începerea lucrării, Teluhkin se sui, pe dinlăuntrul turnului până la cea din urmă fereastră, fără a lua cu sine alta decât o funie taré și nescari instrumente neînsemnate. De aici privi în jos la mulțimea ne-numerată de popor, și în sus cătră așa numitul ac, care se înălța strălucind la mare înălțime deasupra capului său. Inima lui însă nu s'a descurajat, și după-ce a pășit din fereastră pe coperiș, și-a început lucrarea atât de grea și primejdioasă.

Funia a tăiat-o în două și a făcut câte un ochiu la amândouă capetele acelor bucăți, astfel că din ele și-a putut alcătui o scară bună pentru suit. Două ochiuri le-a acățat în două cuie deasupra capului său, și în celelalte două și-a așezat picioarele. După aceea, sprijinindu-se cu degetul dela o mână în puținul spaț dintre tablele de tîn-

se samănă meu și în urmă se sădesc napi de miriște; deci în doi ani se iau 5 recolte.

d) pe un pământ năsipos:

1. Crumpene cu alte plante de săpat.

2. Săcară, apoi seradella.

3. Cucuruz cu alte plante de săpat.

4. Săcară și apoi mohor.

Despre arat.

Afiându-ne după secere, când mulți încep a ara holdele mai de ogor, mai pentru ceva sămănătură, ținem să scoatem la iveală unele din cerințele de frunte ale aratului, să arătăm unele puncte ideale, cum s'ar zice, spre care ar trebui să tindă toți plugarii, spre binele lor propriu.

Intre lucrările de căpetenie ale pământului, aratul se poate pune în locul întâi, ca *temeiul* celorlalte lucrări. Și *temeiul* ori-cărei lucrări trebuie să fie într-o parte bun, dacă e ca lucrările următoare, să isbutească și să fie împreunate cu cel mai mare folos.

Prin arat țintim a mărungi și a face cât de afenată pătura roditoare a pământului, pentru-ca aerul, umezeala și căldura să poată străbate cu înlesnire la adâncime, mai departe ca pământul să se întoarcă și amestece cât mai bine, asemenea și gunoiul. Totodată prin arat se împuținează și stăpesc buruienile netrebnice, ear' rădăci-

chea, cu cealaltă mână a ridicat una din funii, acățându-o în alt cuiu, ce se afla mai sus. În acest mod a urmat el pas de pas schimbând acum un picior, acum altul, și ridicând acum o parte a funiei, acum cealaltă, până când trupul lui nu se mai putea deosebi de jos, și astfel a ajuns acolo unde turnul era așa de îngust, încât el îl putea cuprinde în brațe.

Nici ajuns aici Teluchkin nu și-a pierdut curajul. El era pregătit la greutate, și mijloacele prin cari el voia să le învingă, erau de mirare simple, ca și lucrarea ce avea să îndeplinească de aici încolo. Cum sta atârnat de scara sa de funii, trece o funie peste ac, și amândouă capetele aceleia le-a adus în jurul mijlocului său legându-le bine; cu chipul acesta știindu-se sigur în poziția sa, s'a sprijinit cu încetul în funie până și-a putut răzima tălpile de

nile plantelor ce cultivăm înadins pot străbate cu înlesnire la adâncime și se pot extinde în toate părțile, adunându-și hrana trebuincioasă.

La arat trebuie însă să se țină samă mai ales de următoarele legi:

1. *Să se stăruie ca prin arat încetul cu încetul pătura roditoare să devină mai adâncă*, arând din an în an ceva mai afund, până am ajuns la adâncimea de 16—24 centimetri. Cu chipul acesta rădăcinile plantelor pătrund la adâncime, unde și în anii secetoși găsesc umezeală, și astfel plantele nu sunt osândite să tânjească, ori să peară.

2. Toamna mai ales pământul se ară cât mai adânc. Pentru-că pământul mort (pân'acum nelucrat) scos dela adâncime, *peste iarnă se îmbunătățește foarte mult prin lucrarea înghețului*.

Ogoritul de primăvara încă se face mai adânc decât întorsul și decât aratul de a treia-oră, în pragul sămănăturii pentru spicoase. Plantelor de săpat: cucuruzului, cartofilor, napilor, ș. a. nu le strică arătura mai adâncă nici înainte de sămănat, pentru-că ele au rădăcini puternice și lungi, cu cari își caută hrana și în pământul mai bun ce, prin aratul adânc, ar fi ajuns la adâncime.

3. Locul gunoit din proaspăt și *miriștea îndată după secerat*, se ară de obicei *mai puțin adânc*. Rămânând gunoiul și miriștea la mai mică adâncime, căldura și umezeala străbat cu

turn. În această poziție a aruncat, prin o înieptare puternică, un cap al celeilalte funii peste glob, și calculul a fost făcut atât de acurat, că deja la cea dintâi încercare a ajuns după dorința lui, și a văzut capătul funiei atârând de cealaltă parte a globului.

Acum s'a lăsat din nou în poziția care a fost avut-o ceva mai înainte, pentru a-și trage funia bine în jurul globului, și cu ajutorul instrumentelor sale să se aiepte la vîrf; ceea-ce nu mai era pentru el lucru așa greu. În câteva clipe Teluchkin se afla lângă înger, și asculta chiuiturile de bucurie ale mulțimei, cari pătrundeau până la urechile lui ca un murmur slab de tot.

Funia pe care el și-a mai întocmit-o după trebuință, i-a ajutat ca să se și scoboare, cu ceva mai multă ușurință de cum s'a suit. În ziua următoare și-a luat o scară de funii, cu al

înlesnire la ele și le descompun mai îngrabă, astfel că planta, ce se samănă, poate trage mai mult folos pe urma gunoiului. *Când însă aratul miriștelor urmează a se face toamna, trebuie făcut adânc*.

4. Să se încungiure la arat facerea greșilor, adecă să nu rămână loc nearat printre brezde; să nu se dee brezde prea late, și aceste să se răstoarne toate deopotrivă, bine.

5. Ogorul de toamna poate fi cât de *brușos*, și de aceea se poate face și fiind pământul ud; numai să nu se lipească de plug.

6. De regulă pământul trebuie arat, când nu e nici prea vîrtos, nici prea moale. Cel prea vîrtos se lucră cu greu și rămâne brușos, cel prea moale se înfărește din cale afară. În amândouă împrejurările arătura nu e priincioasă. Și de aceea potrivirea unui timp priincios pentru arat ajută nespuse de mult sporirea roadelor.

7. Pentru-ca locul să rămână cât mai oblu, și pentru-ca buruienile să poată răsări cât mai bine, după fiecare arătura el trebuie grăpat. Făcând așa, arătura următoare isbutește neasămănat mai bine, și buruienile se pot stărpi mai ușor cu plugul.

8. Pentru locurile late se recomandă și *aratul în curmeziș* din când în când. Cu chipul acesta locul se lucră mult mai bine și se perd spinările, cari se ved la toate locurile arate numai de-a lungul

Dela brazdă.

cărei ajutor a isbutit să se suie din nou pentru a săvîrși reparaturile trebuincioase.

Dacă vom stărui și noi cu atâta voința cătră bunurile pe cari ni-le pune în vedere îngerul cel bun, precum Teluchkin a stăruiat cătră îngerul din vârful turnului, de sigur vom ajunge în societatea aceluia, și ne vom câștiga o patrie fericită pe un nou teren.

Trad. de R. S.

POMĂRIT

Udarea pomilor.

Se știe că udăm florile din oale, legumele din straturile calde, cum și alte flori și legumi; trebuie oare să udăm și pomii? Noi nu udăm holdele și alte sămănături din câmp! Nu facem aceasta, pentru-că până acum ne-a fost cu neputință a da câmpului întreg umezeala reînvișetoare. Cât de bucuros am face aceasta, în anumite timpuri, dacă am putea, anume: când în arșița cea mare pământul se uscă cu totul, și grâul nu înspică, ear' cucuruzul nu rodește!

Cu livezile e alta. Unii oameni și-au făcut anumite întocmiri pentru a le uda.

Pomii nostri însă sunt aproape cu totul nebăgați în seamă în ce privește udatul; cu toate-că ei au trebuință de multă apă... E drept, că rădăcinile lor se extind departe prin pământ, sorbind umezeala; dar mai ales în timp de secetă îndelungată foile lor se sucesc și poamele stau pe loc și nu se desvoaltă. Când vedem astfel de semne, pomul tânjește din cauza secetei și arde de dorul picurilor rătoritori. Inșe roua îl învioșează numai pe un timp scurt, vântul ori soarele uscă cu repejune foaia umedă și chiar și o ploaie nu ajută mult. Iarba de sub pom sbea încurând apa de ploaie, reținându-o pentru sine. Inșuși pământul arat ori săpat, și fără plante, puțin se cunoaște din o singură ploaie. De câte-ori după o ploaie bună, vrând să răsădești legume, la adâncime abia de un deget dăm de pământ uscat. Ce ploaie trebuie să fie aceea, care va străbate până la un metru adâncime!

Și totuși cât de lesnicioasă este udarea pomilor! Prin mijlocirea găurilor, de cari am vorbit, unde a fost vorba de gunoarea pomilor, udarea este aproape numai o jucărie. N'avem decât să turnăm bărbătește apă în aceste găuri. Bună e apa proaspătă de fântână, de riu sau de ploaie, care stêmpără setea pomului mult mai bine chiar și decât ploile, cari învioșează mai mult frunzele, și și aceste în mod trecător, pe când udatul sus pomenit pătrunde la rădăcini și are înriurintă mai trainică și bine-făcătoare. Pentru udat e foarte potrivită apa rămasă din spălatul hainelor, și vaselor, cum și ori-ce apă de săpun și leșie.

Udatul prin mijlocirea găurilor servește și ca mijloc de îngrășare. Din acest punct de vedere udatul și gunoitul pomilor stau în strînsă legătură unul cu altul.

Se știe, că rădăcinile plantelor nu se pot nutri cu petrii sau cu pământ vîrtos, ci pământul trebuie pregătit spre acest sfîrșit. Aceasta se întîmplă prin lumină, aer, căldură și apă..., cari într'un pământ împetrit pătrund numai foarte cu anevoie; pătrund însă mai ușor, dacă pământul se măruntă și deschide pe sama lor, și anume toamna săpându-se tot spațiul de sub coroana pomului și făcându-se gropile de jur împrejur, unde slujește marginea coroanei....

Prin cercări repetate oamenii au venit la încredințarea, că pomul se simte foarte bine dându-i-se prin numitele găuri de jur împrejur apa trebuincioasă.

Da, e ușor a da apă, unde aceasta se află la îndemână, fie în fântână, fie în pârâu sau riu: însă sunt și multe astfel de grădini, unde ducerea apei trebuincioasă s'ar putea face numai cu greu și cu mari cheltueli... Și totuși și în casuri de aceste omul se poate ajuta cu puține cheltueli... Iată cum! În jurul pomilor se fac toamna sau primăvara găuri adânci de câte 50—70 centimetri. Marginea deasupra se răzuește, ca apa de zăpadă sau ploaie să se afle mai cu înlesnire calea spre gaură. Cu chipul acesta după ori-ce ploaie mai sdravănă și primăvara cu prilejul topirii zăpezii se conduce apă din belșug la rădăcinile pomilor.

Firește că bunele urmări nu se pot cunoaște îndeplin numai decât în anul dintâiu; ci trebuie să avem puțină răbdare, urmând a lucra și mai departe în mod stăruitor și cu plan. Sigur că nu ne vom căi...

Vor întreba, poate, unii din cetitori: cum se fac găurile, despre cari s'a vorbit aici de repețite-ori? Ele se fac cu ajutorul unui par de fer, de cari oamenii se folosesc în unele părți ale țării la facerea găurilor pentru parii de vie. Un bărbat voinic poate face într'o zi mulțime de găuri. Unii întrebunțează un sfredel anume de găurit, care însă, dând de o peatră, ușor se poate rupe, în timpul din urmă se recomandă „Sfredelul thuringian...” pentru facerea găurilor în jurul pomilor.

(După: *Foaia agricolă săsească din Sibiu*.)

Despre ținerea găinilor.

(Urmare și fine.)

Nutrirea găinilor este chiar așa de însemnată ca și adăpostirea lor. Mai sunt și acum unii, cari cred, că găinile trebuie să-și caute înseși hrana. Aceștia cu modul lor de cruțare, în loc de a câștiga, se păgubesc.

Găinile trebuie nutrite de câteva ori pe zi la ceasuri anumite. Astfel cu puțină osteneală și ceva hrană se poate ajunge la frumos câștig.

Ca nutremânt se dau găinilor de obicei bucate în grăunțe, cu toate-că în timpul din urmă s'a adevărit, că făina e mult mai potrivită, și îndeosebi peste iarnă. Nimic nu ajută așa bine ouatu neîntrerupt al găinilor în timpul iernii, ca nutremântul căldicel gătit din făină opărită, și apă caldută de beut.

La noi găinile se nutresc mai mult cu grăunțe de cucuruz, cu toate-că găinile nimic nu urăsc așa îngrabă ca tocmai cucuruzul. Găinilor, cari umblă în liber, se poate da în măsură mai mică și cucuruz, nu însă neîntrerupt, pentru-că le pricinuește boale de ficat. Pentru cele puse la îngrășat e bună făina de cucuruz, dată în măsură mai mică, ear' pentru găinile ouătoare nu e potrivită.

Lucru firesc, că grăunțele, ce mai puțin se pot întrebunța spre alte scopuri, sunt cele mai potrivite pentru nutrirea găinilor. Mai rar se dă găinilor ovės, ear' în unele locuri nu se obișnuiește de loc acest mod de nutrire; cu toate-că ovėsul este nutremântul cel mai potrivit pentru găini. Adevărat, că la ovės găinile nu se prea îmbulzesc la început, și dându-se ovėsul împreună cu alte grăunțe, pe el îl lasă în urmă; dar' se obișnuiesc îngrabă cu el. De aceea e de recomandat a se nutri găinile îndeosebi cu ovės, ca fiind o hrană nu numai foarte bună, dar' în același timp și ieftină.

Grâul încă este un nutremânt foarte bun, dar' mai scump. Se și întrebunțează și el la nutrirea găinilor, mai cu samă grăunțele mici; nu însă cele mucezite sau altcum stricate.

Pe lângă cucuruz, orzul este cel mai obișnuit nutremânt al găinilor; el însă nu e așa nutritor ca ovėsul.

Sécara e mai bună decât orzul; ea se poate da deopotrivă, atât găinilor ouătoare cât și celor puse la îngră-

șat. La început găinile nici sęcara nu o mânãncã bucuos; dar' se obișnuiesc îngrabã cu ea.

Precum omului îi place bine schimbarea nutremântului, mânãcând odatã pâne, altã-datã mãmãligã, odatã lapte, altã-datã pãpãradã, odatã legume, altã-datã carne, și așa mai departe brãnzã, felurite zãmuri cu carne, ș. a., tot așa le face bine și galițelor schimbarea nutremântului. De aceea e bine a se da găinilor într'o zi un fel de grãunțe, într'alta alt fel, s. p. azi cucuruz, mãne orz, poimãne ovės, și așa mai departe. Nu ne-ar face asta nici ostenealã mai multã, nici cheltueli mai mari.

Asupra culturai găinilor vom reveni. E timpul sã introducem o economie mai înțeleaptã și în privința acestui ram economic de mare însemnãtate pentru toate clasele societãții omenești, pentru bogãți și pentru sëraci.

Cãtrã cetitori!

Rugãm cu toatã stima pe onorații nostri abonenți și cetitori, sã binevoiascã a-și renouã abonamentul pe jumëtatea a doua a anului de față. La numërul trecut am adaus mandatele postale de lipsã. (Cei-ce au primit mandate postale, deși au plãtit pe anul întreg, îl vor folosi altãdatã ori îl vor da la alt cineva, care ar dorì a sã abona).

Cei-ce sunt încã în restanțã cu plata și pe jumëtatea întâia a anului, sã binevoiascã a ne trimite datoria, pentru a ne coperi mãcar o parte a însemnatelor spese ce avem cu edarea foii.

Administrația
„Bunul Econom“.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Romãni sîrguincioși. Cursurile administrative din anul trecut au scos la ivealã în fiecare loc, unde s'au ținut, cã tinerii romãni sunt dintre cei mai sîrguincioși și la aceste cursuri, ba cã sunt și cei cari, ca percent, sunt mai cualificați pentru ele. Iatã douë dovezi: La Murș-Oșorheiu din 71 de tineri cari au cercetat cursul, 22 erau Romãni, 49 neromãni. Intre cei 49 neromãni abia erau 4 maturisanți, ear' între cei 22 Romãni 14 maturisanți, toți cu purtãri bune și sîrguincioși. Au și câștigat toți diploma de notari.

Romãni au fost: Ioan Magda, G. Bãrbat, Traian Balomiri, Dumitru Pop, Eugen Tãtar, Ioan Crișan, Petru Dãmian, Ioan Cristian, George Ilia Koch, Nicolae Crãciun, Nicolau Buzea, Petru și Victor Florian (frați), Maxim Anghel, Zaharie Tatar sen, Zaharie Tatar iun., Pompiliu Turcu, Maximilian Radu, Maximilian Grecu, Octavian Opriș, Ioan Moldovan și Nicolau Tãmaș.

Dintre ei numai unul a rãmas sã repeteze examenul în toamnã, de tot n'a cãzut nici unul, deci toți tinerii romãni au absolvat cu bine cursul și azi au diplomele de notari la sine.

La Budapesta, printre alții asemenea s'au distins și 4 tineri romãni, cari au fost promovați de notari îndatã ce au sîrșit cursul.

E bine și frumos ca tinerii nostri dela studii sã-și dea totdeauna silințele a ieși dacã nu mai presus de neromãni, cel puțin alãturi cu ei, cãci în acest chip storc stimã față de sine însiși, ba și de neamul lor.

Cununie. Dl *Dumitru A. Mosora* și d-șoara *Maria Turdășan*, anunțã celebrarea cununiei lor pe Duminecã în 28 Iulie n. 1901, la 4 ore p. m. în biserica mare din Sãliște.

Dorim fericire noiei pãrechi!

Preot în Sebeș. Duminecã în 1/14 Iulie a fost la Sebeș alegerea de paroch în locul bẽtrãnului Avr. David, rãposat anul. tr.; a fost ales cu unanimitate dl Avram David iun., directorul școalei capitale din Sebeș, fiu al rãposatului.

Vaci lãptãnd miei. Se întẽplã adesea și la animale, ca și la oameni, ca prin moartea mamei dupã nașterea puilor, aceștia sã nu poatã fi crescuți. Acolo unde sunt mai multe mame de aceeași specie, se pot da aceleora puii orfani, în lipsa acestor mame însã ce se poate face?

Revista englezã „The Farmer“ spune, cã mai mulți crescãtori de vite englezi au recurs la adopțiune (a trece puii la mame de soiũ strãin), încredințãnd puii orfani unei mame de altã specie.

Experiența s'a fãcut într'o firmã dela West-Haddon și a reușit bine. A fost fãcutã cu miei, cari au fost dați sã fie alãptați de o vacã. Față cu acest rezultat încurajator, s'a mãrit numãrul

mieilor dați pãnã la șease. Vaca s'a purtat foarte bine cu copiii ei strãini, nu numai cã nu a lãsat mieii sã o sugã, dar' i-a și lins și mângãiat, ca și cum ar fi fost ai ei. În felul acesta, mieii au crescut foarte bine.

Stipendiu pentru industrie de artã. În vederea importanței industriilor de artã pentru înaintarea bunãstãrii poporului nostru, precum și a inclinațiunii și talentului acestuia pentru asemenea deprinderi, comitetul central al »Asociațiunii« din Sibiu, a decis în ședința din 6 Iunie a. c. ca sã introducã în budgetul »Asociațiunii« pe anul 1902 și un stipendiu pentru industria de artã.

Jertfa trãsnetului. În mai multe comune din județul Argeș, România, trãsnetul a fãcut numeroase jertfe. Astfel în comuna Stoilești trãsnetul a omorît pe locuitorul N. Pãtrașcu, ear' în comuna Susani a omorît pe femeia Pãuna Preduț. În comuna Cogealac din județul Tulcea trãsnetul a omorît pe locuitorul Filip Underist și pe doi fii ai sei. Un puternic trãsnet a sfãrmat cu desevîrșire biserica din comuna Sperieteni, județul Dãmbovița

Balon, care se poate cârmui. Se depeșează din Paris, cã aeronautul Dumont a construit un nou balon, cu care a sburat în cea mai mare siguranțã spre turnul Eiffel, l'a încunjurat de cinci ori, apoi s'a întors repede și direct, de unde a plecat. Poporațiunea din cartierul Trocadero a rãmas uimitã de invenția lui Drumont.

Galanterie arabã. Un cãlãtor atrican istorisește, cã într'un oraș din Orient, udãndu-și el într'o dimineață florile din fereastrã, s'a scurs ceva apã și jos la stradã. Din întẽmplare apa atinsese fața unui Arab care se întinsese naintea ferestrei cãt era de lung pe vatrã și lenevise în modul acesta. Infuriat Arabul se ridica, privi spre fereastrã și dupã-ce nu putu observa pe nime, deoarece-ce cel alb sã retrãsese, a zis cu emfasã urmãtoarele: De ești om bẽtrãn, te desconsider. De ești femeie bẽtrãnã, te iert. De ești june, te blastãm. De ești domnișoarã, îți mulțumesc.

Osemintele episcopului I. Leményi, mort înstrăinat, s'au desgroptat din cimiterul San-Marc din Viena, și s'au adus în săptămâna aceasta acasă în Blaj și s'au așezat în cripta dela biserica curții metropolitane, împreună cu ale celorlalți arhieri.

Cai pentru Transvaal. Precum sunt informate foile din Budapesta, un neguțator de cai din Sibiu a primit dela niște agenți englezi încredințarea, ca să lifereze 2000 de cai din Ardeal pentru Africa-sudică.

O plantă contra turbării. Când avem institute anume, firește că vom trimite pe oamenii mușcați de câne turbat, să-i altoască și să scape cu siguranță de turbare. Dar' pentru animale deocamdată ar fi de folos vre-un leac mai la îndemână. Colegiul medical din Chattanooga (Statele-Unite) face încercări cu planta numită acolo „Fierea pământului“. Se zice că tămăduiește pe cei mușcați de câni turbați, ba chiar că e bună împotriva mușcăturilor de șarpe.

Strade udare cu petrolu. În California s'a introdus în timpul mai nou udarea stradelor cu petrolu. Aceasta din socoteli sanitare, fiindcă pe stradele udare cu petrolu nu se face pulbere și tină. Efectul petrolului e atât de trainic încât e de ajuns a uda stradele de trei-ori pe an. În scopul acesta petrolul trebuie încălzit și cu cât mai multe ingrediente solide va avea, cu atât mai durabil îi e efectul. La udarea unei ulițe de un kilometru, pe lățime de 365 metri, trebuie 5500 litre de petrolu. În California 100 litre de petrolu costând numai patru cor., udarea nici e costisitoare. Mirosul neplăcut al petrolului se perde în câteva zile.

O statistică curioasă. Un dn. cu mult timp liber a compus despre un amic al său, mare fumător de țigări „virginia“, următoarea statistică. Amicul fumează câte 10—12 țigări la zi și pasiunea aceasta și-o are de vr'o 42 ani. În acest restimp el a fumat deci 153.400 țigări, a căror greutate ar fi 920 kilogr. și cari l'au costat 13.806 coroane. La aprinderea țigărilor a folosit 9023 cutii de chibrite, cari l'au costat 180 coroane. Lungimea unei

țigări „virginia“ fiind de 20 $\frac{1}{2}$ centimetri, în cursul celor 42 ani, computați 10 ani visecți, amicul a fumat țigări în lungime de 315 klm., și dacă ar fi cu puțință facerea unei țigări așa de lungi, ea ar ajunge dela Budapesta până la Viena și înderăt până la Fiume. Admițând însă că de fapt numai $\frac{2}{3}$ din o țigară au fost fumate, ear' o treime a fost aruncată ca scrum, și atunci părțile fumate, îmbinate într'una ar forma o țigară de 210 klm. de lungă, pentru a cărei fumare (computând fumare neîntreruptă) omul ar avea lipsă de șase ani de zile.

O importantă descoperire industrială făcută în închisoare.

Se scrie din Chicago, că un om din închisoarea din Jorva, anume Dawson, închis pe viață, a descoperit mijlocul de a întări oțelul. Chiar mai înainte de a fi judecat, Dawson se ocupa cu experiențe metalurgice și în temniță i-s'a permis să-și continue lucrările, cari fură încoronate de deplin succes. Se spune, că Dawson e în măsură să producă oțelul cu un preț mai mic decât oțelul comun! Câțiva bogați fabricanți din Chicago au constituit un sindicat pentru aplicarea invențiunii lui Dawson, și fac acum eforturi spre a obține slobozirea inventatorului.

Concertul din Geoagiu.

— 22 Iulie n. 1901.

Domnule Redactor!

Rugându-vă pentru puțin spațiu în coloanele foii d-voastre, dați-mi voe a Vă descrie în liniamente scurte decursul concertului și a petrecerii cu dans, ce s'a ținut la băile din Geoagiu în ziua de 21 Iulie n. a. c.

»Reuniunea de cântări din Orăștie« sub conducerea abilului seu dirigent, a dlui inv. Ioan Branga, a mai adaus și de astă-dată o zală de laudă la lanțul concertelor ce le arangează de un timp încoace.

Când îi vedeai pe bină pe acești tineri țerani și frumoase țerăncuțe îmbrăcați în frumosul lor port sərbătoresc, inima-ți salta de bucurie, ear' ochii se perdeau în privirea pitorescului port al Orăștienilor.

În fruntea lor dirigentul, cu bățul de tact în dreapta și cu acordionul în stânga dă signalul, ear' corul mixt de

vre-o 50 persoane intonează piesa „Sum Român“ de Humpel. Aplause puternice erump după terminarea cântării.

Urmează punct 2, două coruri bărbătești executate de teologii: Popescu, Bena, Armean, Mihălțan, Ciocan și C.... În debutul acestor domni am observat o bună școală musicală, voci cultivate, executare fină și sentiment.

Punctul 3, „Hațegana“ a trebuit repetat atât a plăcut de mult.

La punct 4, corul la dorința expresă a publicului a trebuit să cânte afară de program „Ce faci Ioano“ de Dima, care a feimecat atât de mult, încât nici după repetiția ei publicul nu mai înceta cu aclamările la adresa compositorului și a cântăreților.

La punct 5, am auzit din nou în două piese vocile excelente ale domnilor sus ziși, cari la aplausele sgomotoase au răspuns și cu o a treia cântare.

La punct 6, dintre cele două coruri mixte de T. Popovici, a produs multă veselie îndeosebi cântecul comic „Mătușa Anghelușa“, care a și trebuit repetat.

Piesa cea mai bine reușită a fost ultima din program „Logojana“ de Vidu. Frumoasă atât ca text cât și ca melodie a plăcut foarte mult, și abia după-ce a fost de două ori executată, au încetat aplausele sgomotoase ce curgeau potop.

Cu aceasta partea musicală s'a terminat. A urmat partea socială, jocul, în care se aruncară toți cei buni de picioare, încheiând o horă mare și frumoasă, după care urmară celelalte ca de obicei.

Public mult și ales, cum rar s'a mai văzut la băile Din Geoagiu.

Petrecerea cu joc a durat până la 12 ore noaptea, când unii au plecat cătră — somn, ear' alții mai voinici au continuat până în zorile zilei.

Pe cât m'a impresionat de plăcut debutul corului țărănesc din Orăștie, pe atât am regretat, că între coriști n'am observat nici un membru din societatea inteligentă a Românilor orăștieni, afără de domnul Cornel Popescu, fost învățător acolo, care însă nu se mai ține de orăștieni, dar' care merită laudă, că a rămas fidel corului, venind din depărtare pentru corul concertului.

Cât ar fi de frumos, când în jurul acestui cor s'ar grupa și societatea inteligentă formând o reuniune de cântări la fel cu cele de prin alte centre.

românești; atunci cred, dirigentul ar lucra și mai cu drag, și cu mai puțină osteneală, căci a conduce un cor exclusiv țărănesc e greu, trebuie răbdare și răbdare, ca să ieși la isbândă.

Despre reușita materială a concertului cei îndreptățiti își vor da seama, aud că și aceea a fost frumoasă, peste 100 cor. profit curat. Reușita morală însă a fost desăvârșită. Laudă corului din Orăștie și harnicului dirigent I. Branga, care de ani îndelungați își jertfește chiar și sănătatea lucrând cu acest cor pe altarul culturii musicale a poporului din Orăștie.

N.

Ad. Nr. 441—1901.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de *învățătoare suplentă pentru lucru de mână* la școala civilă de fete a Asociațiunii se publică concurs.

Doritoarele de a ocupa acest post au să prezenteze următoarele documente:

- atestat de botez;
- document despre calificarea cerută prin legea statului pentru ocuparea posturilor de învățătoare la școlile civile;
- o arătare despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;
- un atestat despre cunoștința în teorie și în praxă a lucrului de mână;
- să dovedească, că vorbesc bine românește și ungurește, eventual și nemțește.

Vor fi preferite acele concurente, cari, pe lângă calificarea din lucrul de mână mai au calificare și din oare-care categorie de studii, îndeosebi din grupul limbilor.

Învățătoarea suplentă primește o remunerație anuală de Cor. 600, solvită în rate lunare anticipative, și întreagă întreținerea în internat.

Învățătoarea angajată va avea să dea directoarei mână de ajutor la agendele internatului.

Postul este a se ocupa cu 1 Septembrie st. n. a. c.

Terminul de concurs expiră la 20 August st. n. a. c.

Din ședința comitetului central al Asociațiunii pentru lit. și cult. pop. rom., ținută în Sibiu la 11 Iulie 1901.

Șulufiu m. p.

Dr. Beu m. p.,
secr. II.

Convocare.

Despărțământul VII. Hațeg al „Asociațiunii pentru literatura română și

cultura poporului român“ își va ține adunarea cercuală ordinară, Duminecă la 11 August st. n. a. c. în biserica gr.-cat. din opidul Hațeg la 3 ore p. m. cu următorul

Program:

- Deschiderea adunării prin președinte.
- Raportul biroului prin secretar.
- Raportul cassarului despre starea casei.
- Raportul bibliotecarului.
- Exmiterea a 3 comisii de 3 inși pentru censurarea raportului făcut de secretar, cassar și bibliotecar.
- Exmiterea unei comisii pentru înscrierea de membri noi și încasarea taxelor.
- Rapoartele comisiunilor exmisse.
- Staverirea bugetului pe 1902.
- Alegerea și constituirea comitetului cercual pe un period de 3 ani, conform §-lui 34 din regulament.
- Disertațiuni ce sunt a se înainta directorului cel puțin cu 24 ore înainte de adunare.
- Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală la Sibiu.
- Eventuale propuneri, verificarea protocolului și închiderea adunării.

La această adunare sunt invitați cu stimă toți membrii din despărțământ, cum și alți binevoitori și sprijinitori ai culturii române.

Din ședința comitetului cercual al despărțământului VII. al „Asociațiunii“ ținută în Hațeg, la 21 Iulie 1901.

Nic. Nestor, Dr. Gavriil Suciu,
dir. desp. secretar.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

288—1901. kir. végr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1898. évi Sp. I. 189/2 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt «Ardeleana» tpenztár javára Kezan luon lui Petru és társa ellen 130 kor. s jár. erejéig 1899. évi május hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 620 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák gazda-

sági épületek és eszközök nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az Algyógyi kir. járásbíróóság 1901. évi V. 184/2 számú végzése folytán 130 kor. tőkekövetelés ennek 1893. évi november hó 11. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 84 kor. 76 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Mada községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközzésére 1901. évi július hó 29. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eltoznak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi július hó 15. napján.

RUSZULY IMRE

kir. bir. véghr.

Sz. 1828—1901.

Faeladás.

Nagy-Almás község határában (algyógyi járás) »La părău Markueszk« dülőben 9-68 hold bükkös, szállaserdő kihasználása engedélyeztetvén 1000 (egyezer) korona kikiáltási ár mellet, arra az árverés f. év és hó 31-én d. e. 10 órára a körjegyzői irodába (Nagy-Almás) kitűzetik.

Árverelők 10% bánatpénzt kötelesek az árverés vezetőjénél letenni, esetleg ajánlataikat ~~maximo~~ összeggel avagy annak megfelelő értékpapírral ellátni.

Feltételek iránt értesülhetni: 1) Déván a m. kir. állami Erdőhivatalnál; 2) Szászvároson a m. kir. Erdőgondnokságnál; 3) Algyógyon Főszolgabírói hivatalnál, végül N.-Almás községelöljáróságánál.

A községi előjáróság

N.-Almás, 1901. évi július hó 7-én

Szentiványi Elek
jegyző.Krompa Ilie
bíró.

Scărmănare de lână!

Subscrisul mi-am adus și așezat în Vinerea, la moara de firez, în capul din jos al comunei, **o mașină de sistemul cel mai nou pentru scărmănarea lânii.**

Lâna ese așa de frumos aleasă ca mătasa, și lucrul îl isprăvesc repede. Lucrez cu prețuri moderate de tot!

Dela 3 Aug. n. (Sâmbăta de după Sft. Ilie) încolo încep a veni la Orăștie cu căruța în fiecare Sâmbătă și adun lână dela cei-ce voesc a mi-o da spre scărmănare, o duc, li-o scarmăn și li-o aduc, la oraș, pentru numai câte 8 cr. kilo! Voiu sta la economul Bocoli, în capul orașului (spre stație).

Dacă cuiva i-s'ar perde din lână, eu sunt răspunzător și o plătesc.

Cei-ce din jurul Orăștiei aduc ei înșiși lână la Vinerea, li-s'e face cu preț și mai mic, cu abia 6 cr. kilo.

Cu o cale fac cunoscut, că la mine s'e află deposit de **scânduri**, totodată că am și teasc de stors oleiu, așa că cine vrea, cu o cale până îi gat lână, poate stoarce oleiul în piuă și teasc admirabil!

Aron Herlea
in Vinerea.

287—1901. kir. vęghr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírótság 1898. évi Sp. I. 182/3 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz-és hit. intézet javára Kezán Iulon lui Niculae és t. ellen 142 kor. s jár. erejéig 1898. évi szeptember hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 668 kor. becsült következő ingóságok u. m.: sertések, szilva, buza stb.

Árverésnek az algyógyi kir. járásbírótság 1901. évi Sp. I. 182/3 számú végzése folytán 142 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi május hó 21. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 118 kor. 82 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Mada községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközlésére 1901. évi július hó 29. napjának délelőtti 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi július hó 15. napján.

Ruszuly Imre,
kir. bír. vęghr.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000
(92) Depuneri: peste cor. 2.000.000. 30—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8 ^o / _o ;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 ¹ / ₂ , ear' dela corporațiuni culturale cu 6 ^o / _o ;	5) arêndează și exarêndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva verbal în biuroul institutului, ear' înscris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

În timpul de vară

este mai consult, a
te aprovisiona, a-ți
completa și per-
fecționa diferitele
tipărituri.

Efectuiri de tipări-
turi moderne, fru-
moase și prețioase
se asigură prin

„Minerva“ inst. tipografic,
societate pe acții în Orăștie (Szászváros).